

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” ออกอากาศทาง โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลา ๒๐.๑๕ น.

สวัสดีครับ พ่อแม่พี่น้องชาวไทยที่รักทุกท่าน

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็น “วันนักประดิษฐ์” เป็นวันที่ปวงชนชาวไทยจะได้เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในฐานะ “พระบิดาแห่งการประดิษฐ์ไทย” ซึ่งได้มีการรับการจดทะเบียนและ ทูลเกล้าฯ ถวายสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ในพระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยผลงาน “เครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย” ที่เรียกว่า “กังหันน้ำชัยพัฒนา” ซึ่งนับเป็นพระมหากษัตริย์ พระองค์แรกของไทย และเป็นครั้งแรกของโลกด้วย

ผมอยากให้นักประดิษฐ์ นักวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเยาวชนที่ใฝ่ฝันจะเติบโตขึ้นมาเป็นนักวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมใหม่ ๆ ในอนาคต ได้ยึดมั่นแนวทางการพัฒนาผลงานของตน ตามแบบอย่างของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงมุ่งค้นคว้า สร้างสรรค์ผลงานในการแก้ปัญหาสังคม ยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับปวงชน ชาวไทย ผมขอเป็นกำลังใจให้การมานะ พุ่เม ในการผลิตนวัตกรรมเพื่อส่วนรวมเพื่อการสร้างชาติ เพื่อการ บริโภคทรัพยากรธรรมชาติที่มีอย่างจำกัด อย่างยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของมวลมนุษยชาติรัฐบาล พร้อมจะสนับสนุนให้นำเข้าสู่ภาคการผลิตให้ได้มากที่สุด

ระหว่างวันที่ ๒-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ มีการจัดงานวันนักประดิษฐ์ ณ Event Hall ๑๐๒ - ๑๐๓ ศูนย์ นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพมหานคร ภายใต้แนวคิดผลงานประดิษฐ์ที่นำสู่การเรียนรู้ และการพัฒนา เพื่อสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ขอเชิญผู้สนใจ อาทิ นักเรียน นักศึกษา ที่ต้องการแนวคิด แรงบันดาลใจ และนักธุรกิจที่ต้องการหาช่องทางลงทุนในนวัตกรรมใหม่ เยี่ยมชม ผลงานสิ่งประดิษฐ์ ทั้งของนักประดิษฐ์ไทยและนักประดิษฐ์ต่างประเทศ กว่า ๑๗ ประเทศ ในวัน เวลา และ สถานที่ดังกล่าว

ผมขอเรียนอีกครั้งถึงปัญหาของประเทศเราวันนี้ ที่มีความวุ่นวายพอสมควร ในขั้นการเตรียมการเลือกตั้ง การเตรียมการทำประชามติ หรือร่างรัฐธรรมนูญของเรา ผมขอเรียนย้ำว่า เราจะต้องแก้ไข และวาง พื้นฐานให้ได้โดยเร็ว ในการที่จะเป็นประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน

เรื่องที่ ๑. คือปัญหาการเมือง และประชาธิปไตยที่ไม่สมบูรณ์ ทุกคนทราบดี

เรื่องที่ ๒. ความแตกต่าง ของ อาชีพ รายได้ การศึกษา ของคนในประเทศ

เรื่องที่ ๓. ความเหลื่อมล้ำ แตกต่าง ในด้านคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ

เรื่องที่ ๔. ความไม่เป็นธรรมในสังคม การเลือกปฏิบัติ

เรื่องที่ ๕. การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายไม่ได้ หรือใช้กฎหมายเพื่อประโยชน์ของตนเองและ พวกพ้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับผู้นำ ระดับผู้บริหาร และไม่ได้คำนึงถึงประชาชนส่วนใหญ่ ตลอดจนการ ไม่ยอมรับในการตัดสินใจ หรือการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการอ้างสิทธิมนุษยชน แล้วไม่ดูว่าทุกปัญหาที่ เกิดขึ้นล้วนเกิดจากการกระทำของตน ในการทำผิดกฎหมายทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องให้มีการตรวจสอบ ตามกฎหมาย เข้าสู่กระบวนการให้ชัดเจนขึ้น ทุกอย่างจึงจะสงบเรียบร้อย

เรื่องที่ ๖. ระบบงบประมาณ รายรับ รายจ่ายของประเทศ มีการขาดดุลอยู่จำนวนมากพอสมควร ทำอย่างไรเราจะมียารับมากขึ้น ให้สัมพันธ์กับรายจ่ายที่ต้องมีเพิ่มขึ้นตลอดเวลา เตรียมรองรับสังคมผู้สูงอายุ สังคมที่จะต้องมีการแข่งขันกันอีกมากมายในวันข้างหน้า รวมความไปถึงเรื่องของโรคภัยไข้เจ็บ การดูแลด้านสาธารณสุข การศึกษา

เรื่องที่ ๗. โครงสร้างรายรับของประเทศนั้นเราต้องปรับปรุงทั้งหมด ในเรื่องของสินค้าส่งออก สินค้านำเข้า ภาษี ระบบภาษีการค้า สรรพสามิต กรมศุลกากร ต่างๆ เหล่านี้ ต้องมีการปรับปรุง ปรับแก้ให้ได้ในอนาคต

เรื่องที่ ๘. ระบบเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งเป็นเศรษฐกิจของประชาคมโลก วันนี้ทุกกลุ่มประเทศ ได้มีการพูดถึงความเชื่อมโยง ความเป็นเศรษฐกิจเดียว การอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริมความเข้มแข็งของธุรกิจขนาด SMEs / Micro SMEs และการรวมกลุ่ม การขยายตัวของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจใหม่ รวมทั้งพันธะสัญญาต่าง ๆ มากมาย ความตกลงทางการค้าที่มีบทบาทสูง เช่น TPP , RCEP, ความตกลง FTA หรือกลุ่มประเทศต่างๆ ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นมาใหม่ในปัจจุบัน

เรื่องที่ ๙. ความเข้มแข็งของประเทศ เราอาจจะยังมีไม่เพียงพอ น้อยเกินไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคน กฎหมาย จิตสำนึก วินัย อุทกกรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล เราต้องเร่งพัฒนาทุกด้านโดยเร็วที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรมนุษย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ ชุมชน ต้องพัฒนาจากภายใน ต้องเริ่มจากระดับหมู่บ้าน แสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ข้างล่างก็ต้องแสวงหากันให้ได้นะ ความร่วมมือมากกว่าความขัดแย้ง โดยใช้การเป็นประชาธิปไตย เอกชน ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ที่ผมเรียกว่า ความร่วมมือต้องมากกว่าความขัดแย้งเพราะว่าเราเห็นต่างกันมากในปัจจุบัน ทุกคนเคารพความเห็นต่าง แต่ต้องหาทางรวมกันให้ได้ ถ้าหากว่ายังเห็นต่างกันแล้วสุดโต่งกันไปทั้งคู่ ย่อมไปไม่ได้ทั้งหมด และไม่เกิดอะไรขึ้นมาได้เลย นอกจากความขัดแย้ง

เรื่องที่ ๑๐. ปัญหาความไม่เข้มแข็งของภาคการเกษตร เพราะที่ดินฟ้า อากาศ ภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลง วันนี้จะเห็นว่า น้ำเรามีน้อยลง ฝนตกน้อยลง ไม่ตรงตามฤดูกาล จึงได้รับผลกระทบสูงมากในประเทศไทย หรือประเทศที่มีผลผลิตทางการเกษตรมาก อย่างเช่นประเทศเรา เรื่องข้าว เรื่องยาง เรื่องผลไม้ เรื่องการปลูกพืชอื่น ๆ ที่ต้องใช้น้ำ เพราะวันนี้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เราจำเป็นต้องช่วยเกษตรกรให้มากขึ้น วันนี้ก็มีนโยบายหลายอย่างด้วยกัน หลายมาตรการ การลดค่าใช้จ่ายต้นทุน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการปลูกพืช การสร้างกระบวนการแปรรูป การเพิ่มมูลค่าสินค้า การตลาด เหล่านี้ กำลังเร่งดำเนินการอยู่

เรื่องที่ ๑๑. ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เราต้องเร่งส่งเสริม เพิ่มขีดความสามารถในทุกระดับ ตั้งแต่ หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค กลุ่มการค้าชายแดน เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่เป็นคลัสเตอร์ หรือ ซูเปอร์คลัสเตอร์ แล้วเราจะได้เชื่อมโยง ความสัมพันธ์เหล่านั้น ให้มีความเข้มแข็งเป็นปีกแผ่น พอที่จะแข่งขันกันได้สร้างความเป็นหุ้นส่วนได้กับเวทีสากล ทั้ง CLMV-T / ASEAN ไปยังประเทศที่พัฒนาเข้มแข็งแล้ว หรือไปยังประชาคมโลกอื่นๆ

เรื่องที่ ๑๒. การลงทุนทั้งในประเทศ ต่างประเทศ ของนักลงทุนไทย และตลอดจนนักลงทุนต่างประเทศ มาลงทุนในไทย สิ่งสำคัญคือเราต้องพัฒนาในเรื่องทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเตรียมความพร้อม การศึกษา แรงงานที่มีทักษะ หัวหน้างาน เพื่อจะเตรียมการต้อนรับผู้มาลงทุน แล้วรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ร่วมการวิจัยและพัฒนา เพื่อนำประเทศชาติให้เข้มแข็งในวันหน้า

เรื่องของการอุปโภคบริโภคพื้นฐาน ถึงเราจะตีมากพอสมควรในปัจจุบัน แต่ก็ยังไม่ครบ ผมต้องการให้ชัดเจนขึ้นในเรื่องของการเชื่อมโยงภูมิภาคต่อภูมิภาค และช่องทางการค้าขายชายแดน อันนี้เป็นเส้นทางหลัก ต่อไปเป็นเส้นทางจังหวัดกับจังหวัด เชื่อมโยงภูมิภาค จากนั้นเป็นจังหวัด อำเภอ อำเภอไปตำบล ตำบลไปหมู่บ้าน พวกนี้เป็นสิ่งที่โยงกันทั้งหมด ทีนี้ถ้าเราทำขาด ๆ ตอน ๆ ไป ก็ไม่สำเร็จ อาจจะต้องกำหนดให้ชัดเจน เช่นว่าตรงไหนจะก่อน ตรงไหนจะหลัง แต่ประชาชนจะต้องไม่เดือดร้อน จะต้องมีความพอเพียงในขั้นต้นให้ได้ก่อน

สำหรับเรื่องของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคม น้ำ ไฟ พลังงาน เราจำเป็นต้องสร้างความเข้มแข็งให้ได้ ความเชื่อมโยงให้ได้ เพื่อจะสนับสนุนความเข้มแข็งของประเทศในอนาคต ทั้งการเป็นที่ยู่ออาศัย ในเรื่องของการเป็นสถานที่ประกอบการ ทำการค้าอุตสาหกรรมอะไรก็แล้วแต่ สังคมเมือง เหล่านี้ต้องพร้อมให้หมด

เรื่องต่อไปคือเรื่องนวัตกรรม ปัญหาคือสินค้าเราราคาต่ำ เป็นราคาของสินค้าต้นทุน ถ้าเราเน้นนวัตกรรมให้ได้ ทำสิ่งใหม่ ๆ ออกมา มีความแปลกกว่าเขา เป็นไปตามวัฒนธรรมท้องถิ่น เราแปรรูปออกมา ราคาที่สูงขึ้นเอง วันนี้ได้พยายามให้เอาไปขายในที่อื่น ๆ อีกด้วย กำลังปรับปรุงอยู่ในเรื่องของการนำไอทีไปขายบนเครื่องบินบ้าง หรือตามร้านค้าปลอดภาษีบ้าง อะไรบ้างก็มีการประสานกันหารือกันอยู่ขณะนี้

เรื่องความเข้มแข็งของประชาชน เช่นเดียวกัน เราต้องรวมกัน ชัดแย้งกันมากความเข้มแข็งก็จะลดลง ในเรื่องของวิสาหกิจชุมชนต้องเกิดขึ้น ธุรกิจชุมชน ธุรกิจเพื่อสังคมเหล่านี้ สหกรณ์ต้องมีการปรับปรุง รวมความไปถึงเรื่องการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อนำสู่การผลิต ทั้งปลูก ทั้งผลิตด้วยตัวเอง การรวมแปลงใหญ่เหล่านี้เป็นการเชื่อมโยงทั้งสิ้น ส่วนมูลค่าของสินค้า หรือของกิจกรรมทั้งหมด จะเกิดเชื่อมโยงทั้งต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ใครจะอยู่ตรงไหนก็ได้ ประชาชนอาจจะอยู่ตรงต้นทาง เป็นผู้เพาะปลูก กลางทางก็มีผู้มารับไปเข้าสู่กระบวนการแปรรูป ปลายทางก็ไปสู่ตลาด ทั้งในท้องถิ่น ในต่างจังหวัด ในประเทศ และในต่างประเทศต่อไป

เรื่องที่ ๑๓. การบริหารจัดการน้ำ มีผลกระทบกับในเรื่องของการปลูกพืช ทางเกษตรด้วย รวมความถึงน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค น้ำเพื่อการผลักดันของระบบนิเวศวิทยาของเรา เรื่องของการโซนนิ่งมีความจำเป็น การปรับเปลี่ยนพื้นที่การเกษตรหรือการปลูกพืชให้เหมาะสมกับน้ำที่เรามีอยู่ เรากำลังทำแผนจัดการบริหารน้ำทั้งระบบ แล้วต้องสอดคล้องกับแผนการปลูกพืชด้วย ทั้งหมดจะต้องมีทั้ง Demand และ Supply สอดคล้องกันกับน้ำต้นทุนที่มีอยู่ทั้งหมดเลย เราจะได้สามารถทำให้ทุกอย่างเข้มแข็ง มีราคาได้ สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้

อย่างที่เคยเรียนไปแล้วว่าเราวางแผนยังไงก็แล้วแต่ ถ้าเราไม่ย้อนกลับมาดูต้นทุนของน้ำที่เรามีอยู่ หรือระบบการกักเก็บ ระบบการระบายน้ำ ส่งน้ำ พร่องน้ำ เหล่านี้ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งไว้แล้ว ทรงทำเป็นตัวอย่างไว้แล้ว หลาย ๆ พื้นที่ด้วยกัน เราต้องทำให้ครบ ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดปัญหาอย่างที่ผ่านมา เป็นปัญหาอย่างยั่งยืน ผมไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้น การบริหารจัดการน้ำให้ตรงกับพื้นที่การเกษตรเป็นเรื่องสำคัญ พื้นที่ใดที่ไม่ถึง ประชาชนก็ต้องเข้าใจว่าไปถึง ยังไม่ถึง เพราะระบบชลประทานของประเทศไปไม่ถึงทั่วประเทศ เพราะพื้นที่สูงต่ำต่างกัน เพราะฉะนั้นการที่จะเอาน้ำจากที่ต่ำขึ้นที่สูงมาก ๆ ต้องใช้งบประมาณสูงมาก แล้วต้นทุนน้ำเราก็ไม่เพียงพอ เพราะอย่างนั้นเราอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยน การปลูกพืช เป็นพืชที่ใช้น้ำน้อย พืชใช้น้ำมากก็ไปอยู่ในเขตชลประทาน หรือในที่สามารถส่งน้ำให้ได้ หรือมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่แล้วเดิม ทำนองนี้รายละเอียดมีมากมาย เพราะฉะนั้นในระหว่างนี้เราต้องเตรียมการ ไม่อยากบังคับใครทั้งสิ้น แต่ทุกคนถ้าเรียนรู้ด้วยตัวเองจากข้อมูลที่ทางรัฐให้ไป แล้วก็มาตรการส่งเสริมให้ทุกคนได้สามารถมีอาชีพ หรืออาชีพเสริมอยู่ให้ได้ โดยการลดปลูกพืชหลักลงไปบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับน้ำที่มีอยู่ เหล่านี้จะทำให้ประเทศเราอยู่รอดในอนาคต

เรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ เรื่องที่ ๑๔. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่จำกัด ที่ผ่านมามักจะละเลยกัน ไร่การบริหารจัดการที่ดี ทั้งผิดกฎหมายบ้าง ถูกกฎหมายบ้าง ขาดสมดุลในการใช้ทรัพยากร ทั้งในเรื่องของการท่องเที่ยว การฟื้นฟู การปลูกทดแทน ที่ดิน ป่าไม้มีปัญหาหมด ถูกบุกรุกทำลายไปมาก ทั้งในพื้นที่บนบกและชายฝั่ง อาจจะทำให้เกิดปัญหาขาดความชุ่มชื้น ฝนตกน้อยลง เคยเรียนไปแล้วว่า ถ้าบ้านเรามีต้นกำเนิดน้ำมาจากฝนอย่างเดียวเท่านั้นเอง ถ้าป่าหายไป ความชุ่มชื้นหายไป อากาศข้างบนก็ชื้นน้อย ฝนก็ไม่ตกทำฝนเทียมยังไงก็ไม่ตก เพราะไม่มีความชื้น เพราะสัมพันธ์กันทั้งหมด ขอให้ช่วยกันระมัดระวังด้วย

เรื่องการบริหารจัดการที่ดิน ที่ผ่านมามักคนต่างเรียกร้องที่ดิน ก็เป็นที่น่ากังวลใจ น่าเห็นใจ รัฐบาลพยายามจะแก้ปัญหาให้ได้ก่อนในระยะนี้ เพราะทุกคนที่ไม่มีที่ดินมีเป็นจำนวนมาก เราจะทำยังไง ที่ที่บุกรุกไปแล้วจะใช้ประโยชน์ได้อย่างไร แต่ต้องคำนึงถึงกฎหมายและคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ที่เราต้องการ ให้มีปริมาณป่าอยู่ประมาณ ๔๐% ของพื้นที่ประเทศ ถ้าเราไม่เคารพกฎหมาย ไม่เคารพกฎกติกา กันเลย ก็จะเกิดการทุจริต การสมยอมกัน เจ้าหน้าที่ประชาชนก็เดือดร้อน ท้ายสุดก็ไปเดือดร้อนกับศาล กับกระบวนการยุติธรรม แล้วทำอะไรกันไม่ได้ ท้ายสุดประชาชนที่ยากไร้ก็ต้องทำผิดกฎหมาย ถูกตัดสิน ค่าเนคตี อะไรก็แล้วแต่ เพราะวันนี้เราต้องมีการบูรณาการกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ทั้งมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งประชาชนด้วยที่ต้องการพื้นที่ทำกิน รัฐบาลนี้กำลังแก้ไข โดยต้องเริ่มจากหลักนิติศาสตร์ แล้วใช้วิธีการรัฐศาสตร์ควบคู่กันไปด้วย การทำงานของคณะกรรมการจัดที่ดิน ซึ่งเป็นกรรมการระดับนโยบายของรัฐบาล

เรื่องที่ ๑๕. อันนี้สำคัญที่สุดเลย ปัญหาการขาดความเป็นสังคมไทย ซึ่งเคยเป็นสังคมสันตสุขในอดีตที่ผ่านมา แต่หลายปีที่เรามีความขัดแย้งกันมาก ทำให้เป็นสังคมที่มีความขัดแย้ง ไม่สงบสุข มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย แบ่งประชาชน มีการใช้ความรุนแรงต่อกัน ในอดีตที่ผ่านมา ทั้งนี้เกิดจากการบิดเบือน ปลุกปั่น สูดตอง จากผู้ที่ไม่หวังดี อาจจะมีการหวังผลประโยชน์ทางการเมืองด้วย มีนักวิชาการที่สูดตอง มุ่งเน้นในเรื่องประชาธิปไตย โดยไม่ได้สอนให้คนอยู่ร่วมกันได้อย่างไร หรือแม้กระทั่งสื่อบางสื่อ ที่มีจรรยาบรรณไม่เพียงพอ ตลอดจนโซเชียลมีเดีย ซึ่งมีคำพูด ซึ่งสร้างความเกลียดชังอยู่ทั่วไปในวันนี้ ต้องขจัดออกไปให้ได้ ต้องคำนึงถึงส่วนรวม ลูกเด็กเล็กแดง เห็นแล้วไม่สุภาพ เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีต่อไปในอนาคต

สังคมไทยไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น เพราะเราจะต้องจัดทำระบบประชาธิปไตยของเรา ให้สอดคล้องกับวิถีไทย แต่จะอย่างไรให้ไปว่ากันมา วันนี้อยู่ในขั้นตอนการศึกษารัฐธรรมนูญร่างที่ ๑ อยู่ เราจะต้องระมัดระวังไม่เปิดทางให้ใครหรือผู้ใดเข้าเป็นรัฐบาลที่ไม่มีธรรมาภิบาลในการบริหารประเทศ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เปลี่ยนแปลงสังคมไทยไปมาก เราเคยมีความสุขมากกว่านี้ วันนี้ลดลง แทบจะไม่มีเลยในห้วงที่ผ่านมา ก่อนวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพราะเราใช้ความรู้สึกมากกว่าเหตุผล หลักการต่าง ๆ ไม่คำนึงถึง ใช้ความรู้สึกเกลียด ชอบ รัก อะไรก็แล้วแต่ ไม่เป็นผลดีเลย อนาคตประเทศอยู่อย่างนี้ไม่ได้ เพราะประเทศชาติและประชาชน คนไทยทุกคนไม่มีความสุข เราต้องช่วยกันให้สังคมเรามีความสุขเหมือนเดิม

เรื่องรัฐธรรมนูญ อยากจะเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ทุกคนอาจจะมองว่าเป็นสิ่งสำคัญ ผมไม่ได้ว่าไม่สำคัญ สำคัญที่สุดในการปกครองประเทศ เป็นหลักการของประเทศในระบอบประชาธิปไตย แต่ผมสังเกตดูเหมือนกับทุกคนคาดหวังว่ารัฐธรรมนูญคือยาวิเศษ หรือสูตรสำเร็จในการที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศไทย หรือแก้โรคได้ทุกโรค ผมอยากจะให้บทวนดู ถ้าเราดูร่างรัฐธรรมนูญ แล้วฟังโดยคนโน้นพูด คนนี้พูด โดยที่ไม่ใช่คนร่างพูดจะทำให้สับสน เพราะฉะนั้นของผมเองผมก็ต้องศึกษาเหมือนกัน ในฐานะผมเป็นประชาชน และในนามของรัฐบาล ผมก็ใช้หลักการของผมเอง เริ่มต้นตั้งแต่

๑. ดูทีละหมวด มีอยู่หลายหมวดด้วยกัน ถ้าอ่านไปแล้วไม่ตั้งใจสงสัยก็ผ่านไป

๒. สงสัยตรงไหนก็ทำเครื่องหมายไว้ กเอาไว้

๓. แล้วอาจจะต้องไปศึกษาเปรียบเทียบว่าต่างจาก ๔๐ อย่างไร ๕๐ อย่างไร หรือฉบับอื่น ๆ มีหรือไม่ บางเรื่องก็เป็นเรื่องที่คล้าย ๆ กันอยู่แล้ว เพียงแต่คำพูดแตกต่างกันออกไปเท่านั้นเองแต่วัตถุประสงค์เหมือนกัน

๔. จากนั้นก็ต้องเอาปัจจัยต่าง ๆ มาวิเคราะห์ โดยต้องเอาปัญหาก่อนเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๗ มาดู ในเรื่องของการติดบล็อกต่าง ๆ ในเรื่องของปัญหาความขัดแย้ง ปัญหาในเรื่องของการที่รัฐบาลต้องไปสู่การเป็นรัฐบาลที่ไม่มีอำนาจเต็ม เหล่านี้จะแก้ปัญหาได้อย่างไร เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แก้ปัญหาทั้งหมดจะได้หรือไม่ ถ้าได้ ได้อย่างไร แล้วทำไมต้องมีการระบอบอะไรที่มีความแตกต่างบ้าง เพราะช่วงต่อไปนี้เป็นช่วงสำคัญ เรื่องของการปฏิรูปประเทศ เราจะต้องดำเนินการไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง ถ้าเรายังไม่มีวินัย ไม่เคารพกฎหมาย ไม่เคารพกติกาของสังคม ไม่ดูแลคนให้เกิดความเท่าเทียม เป็นธรรม ไม่วางแผนอนาคตประเทศให้ชัดเจน ไม่มียุทธศาสตร์ ผมคิดว่าประชาธิปไตยของไทยจะกลับไปเดิม มีความขัดแย้งกัน อาจจะมากกว่าเดิมด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นอย่าไปกังวลกับเรื่องรัฐธรรมนูญมากนัก อยู่ที่ใจของคน รัฐธรรมนูญใจสำคัญที่สุด ประเทศไทยนั้น เราจำเป็นต้องปฏิรูปหรือไม่ อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะถามประชาชนทั้งประเทศว่า จำเป็นต้องปฏิรูปหรือไม่

ทุกคนรู้ปัญหาดี แต่ทุกคนไม่รู้จะทำยังไงเหมือนกัน เพราะต้องมอบหมายให้ใครเข้ามาทำอะไรแล้วแต่เรื่องของท่าน แต่คนที่เข้ามาท่านต้องให้เขารับในหลักการว่า ต้องมีการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ทำไมถึงจำเป็น เพราะว่าเรามีปัญหาเรื่องงบประมาณด้วย อะไรด้วย แล้วสิ่งที่ทำมาหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ก็ยังไม่สมบูรณ์ ขาดความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง แล้วประโยชน์ที่ได้รับ ยังไม่ทั่วถึงจะทำยังไง ในหลาย ๆ ประเด็นของยุทธศาสตร์มี ๖ ยุทธศาสตร์ มีเรื่องความเข้มแข็ง เรื่องความมั่นคง เรื่องเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำ ลดความเป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องงบประมาณ ถ้าเราไม่กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี หลายอย่างก็จะไม่ต่อเนื่องเชื่อมโยง ไม่เกิดเหมือนกับร่างกายมนุษย์ ต้องมีเส้นเลือดใหญ่ เส้นเลือดกลาง เส้นเลือดเล็ก ที่จะต้องไปสู่ทุกส่วนของร่างกาย และประชาชนอาศัยอยู่ตามเส้นเลือดเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเกษตร อาชีพ ที่อยู่อาศัย ถ้าทุกอย่างไม่เตรียมการไว้อย่างนี้ล่วงหน้า อีก ๒๐ ปี ข้างหน้าคนรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาจบปริญญาออกมาอะไรทำนองนี้ ก็จะอยู่กันยังไง เราต้องวางให้เขาตั้งแต่วันนี้ ถึงต้องมียุทธศาสตร์ชาติ กำหนดไว้ล่วงหน้า ประเมินจากปัจจัยภายใน ภายนอก สถานการณ์โลก อะไรก็แล้วแต่

เรื่องของงบประมาณต่าง ๆ เหล่านั้น เราจะต้องมาคิดว่าทั่วถึงหรือไม่ ประหยัดงบประมาณหรือไม่ ข้ำซ้อนหรือไม่ ทั้งผู้ปฏิบัติ และ พรบ.งบประมาณจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพิ่มเติมหรือไม่ เพื่อให้ไม่เกิดการรั่วไหล ข้ำซ้อน มีการบูรณาการ นโยบายของรัฐบาล หรือพรรคการเมืองก็ว่าไปตามนโยบายของพรรค แต่ นโยบายของรัฐบาลต้องต่อเนื่องเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แล้วในส่วนของการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะในเรื่องของการใช้งบประมาณที่สำคัญคือ ที่มีปัญหากันอยู่คือเรื่องการทำประชานิยม ถ้าไม่มีผลเสียหายก็ทำได้ ผมคิดว่านะ ถ้าไม่ทำทั้งหมด ไม่ทำจนเสียหาย หรือหกรจนกระทบกระเทือนอย่างอื่น ต้องเรียกให้ถูกต้อง

ผมว่าประชานิยมเคยอธิบายไปแล้วว่า ประชานิยมกับประชารัฐ คนละแบบกัน ประชารัฐร่วมกัน ประชานิยมใช้เงินรัฐอย่างเดียวนะผมว่าไม่ถูกต้องตรงนี้ แล้วมีผลเสียหายไม่ได้ กระทบต่อระบบงบประมาณของประเทศ เพราะพวกนี้จ่ายแล้วหายไปเลย แต่ถ้าระบบประชานิยม ถ้าเราทำมาก ๆ จะเกิดปัญหา ถ้าเราทำประชารัฐมีความร่วมมือของภาคีรัฐมาด้วย กับเอกชน ภาคธุรกิจ วันนี้อย่างน้อยจะเดินหน้าไปสู่การลงทุนร่วมของ PPP อะไรก็แล้วแต่ ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไข พรบ. ร่วมทุนเหล่านี้ ถ้าทุกคนไม่ยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้ ก็เกิดขึ้นไม่ได้อีก เพราะฉะนั้นอะไรที่เกิดได้ ก็ควรจะเกิดในช่วงนี้ ทุกอย่างแก้ไขได้หมด

ตอนนี้เราจำเป็นต้องใช้อะไรบ้าง ในช่วงการเปลี่ยนผ่านเหล่านี้ จะดี จะถูก จะผิด ก็ไปวิเคราะห์กันออกมา แล้วดูจากรัฐธรรมนูญ ดูจากกฎหมายที่ทยอยออกไปในเวลานี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้จำเป็นต้องมีความแตกต่างหรือไม่ จากที่ผมกล่าวมาทั้งหมด ทั้งปัญหา ทั้งการเดินหน้าประเทศ ทั้งการจัดความขัดแย้ง ทั้งการปฏิรูป หรือการวางพื้นฐานให้กับอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า ต้องมีอะไรเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หมายความว่าแตกต่างหรือไม่ ก็คงไม่ใช่ เหมือนไม่มีประชาธิปไตยเลย คงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นก็มีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านในการบังคับใช้เท่านั้นเอง เพื่อไม่ให้ประเทศหยุดชะงักอีก ไม่ต้องเกิดปัญหาอย่างก่อนวันที่ ๒๒ พฤษภาคม เข้าไปอีก

๕. เรื่องต่อไปคือ การที่เราจะกำหนดอนาคตประเทศไทยกันไว้อย่างไรในเวทีโลก เราก็ต้องย้อนกลับมาว่า เมื่อ ๒๐ ปีต่อไป หรือทุก ๆ ๕ ปี ประเทศไทยจะอยู่ตรงไหนในเวทีโลก เราต้องกำหนดมาตรฐานของเราไว้ แล้วเดินตามมาตรฐานเหล่านั้น เพื่อจะให้เกิดความยั่งยืน ให้ได้ ว่าเราจะเป็นอย่างไรใน ๒๐ ปี ข้างหน้า แล้วมองย้อนกลับ ๕ - ๕ - ๕ - ๕ ย้อนกลับมาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ที่เราวางไว้ ตั้งแต่แผน ๑๒-๑๓-๑๔-๑๕ อีก ๔ แผน วันนี้ก็ ๑๑ ต่อ ๑๒ แล้ว

๖. เรื่องรัฐธรรมนูญและกฎหมายทุกฉบับ ถ้าเรามองว่าเป็นอวិเศษ แล้วแก้ไขได้ทุกอย่าง ไปทบทวนดูว่าจะแก้ไขได้ทั้งหมดหรือไม่ ความขัดแย้ง ปัญหาที่ยังแรง ความขัดแย้งก็สูงขึ้น ถ้าไม่เข้มแข็งพอก็มีปัญหาอีก ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ บังคับใช้กฎหมายไม่ได้ ประชาชนไม่เชื่อมั่น ไม่เชื่อถือ เพราะทุกอย่างต้องมีความสมดุลกันในตัวเอง ให้ความเป็นธรรม ดูสากลเข้าบ้าง ก็ผสมกันไป ผมคิดว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเต็มที่แล้ว ผมเห็นเห็นดีเห็นชอบ เหมือนกัน เพราะว่าเราจะต้องทำในสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้น ให้เกิดขึ้น ทุกอย่างลำบากหมด ในเรื่องของ การแก้ไขความขัดแย้ง แก้ไขการทุจริต ความรุนแรง ความไม่เข้มแข็ง ความไม่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน เหล่านี้จะทำอย่างไร แล้วถ้าเราสามารถผ่านประชามติไปได้ เราจะต้องเข้าไปสู่การเลือกตั้ง ถ้าเลือกตั้งได้ ก็ไปตั้งรัฐบาลได้ ถ้าเลือกตั้งไม่ได้ วุ่นวายกันอีก มีการทำร้ายกัน หรือใช้อาวุธยุทธโศภรณ์ใส่กันอีก เหมือนเดิม ก็ไปไม่ได้อีกเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยกันคิด เราจะหยุดเรื่องเหล่านี้ได้อย่างไร อย่าพูดว่าไม่เป็นไร วันนี้ก็เห็นสงบเรียบร้อยดี

ผมเคยกราบเรียนแล้วว่า สงบอย่างนี้ทุกที แต่ปัญหาก็คือมีการเอาชนะคะคานกัน ในหลายๆ อย่าง ทำให้ประชาชนสับสน แล้วแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกัน เจ้าหน้าที่ก็ลำบาก อย่าให้เกิดขึ้นอีกเลย แล้วหลังเลือกตั้งมาแล้ว ต่างฝ่ายต่างจะยอมรับในผลการเลือกตั้งหรือไม่ ก็จะกลับมาเดือดร้อนเจ้าหน้าที่อีก ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายให้ทุกคนยอมรับกัน ผมว่าต้องยอมรับกันด้วยกติกาของสังคม ของสังคมโลก เลือกตั้งคือเลือกตั้ง เลือกตั้งแล้วผลยังงัยอีกฝ่ายก็ต้องรับ แล้วไม่ให้เกิดปัญหาอีกเช่นที่ผ่านมา ไม่รู้กี่ครั้งแล้ว ถ้าแก้ไขไม่ได้จริง ๆ ใครจะเป็นคนหยุดสถานการณ์ได้ วันนี้เขาก็มีวิธีการแก้ไขให้อยู่แล้ว ก็ไม่เห็นด้วยอีก เพิ่มอำนาจคนโน้นคนนี้มาก แล้วใครจะทำ ถ้าไม่ต้องทำ ก็คือทุกคนต้องอยู่ที่ใจของคนทั้งประเทศ จะทำอย่างไร หยุดด้วยตัวเองได้หรือไม่

๗. เรื่องกฎหมายการปกครอง การบริหาร กฎหมายลูกต่าง ๆ บทเฉพาะกาลต่าง ๆ เหล่านี้มีความแตกต่างกัน ทั้งสิ้น ประโยชน์คนละอย่างกัน บางอย่างก็ไม่ได้เขียนในรัฐธรรมนูญ บางอย่างอยู่ในกฎหมายลูก บางอย่างอาจจะต้องอยู่ในบทเฉพาะกาล ไม่อย่างนั้นตีกันไปหมด คนละความหมาย ศึกษาให้ดี ไม่อย่างนั้นจะสับสน แล้วก็ไม่ได้เห็นชอบไปทุกเรื่องไป ต้องดูความสัมพันธ์กันให้ต่อเนื่องด้วย

เรื่องต่อไปคือ เรื่องการเมืองไทยที่ผ่านมา เรามักจะเน้นในเรื่องพลังอำนาจของประชาชน แต่พลังอำนาจอย่างไร อำนาจของประชาชนคืออย่างเดียว คือการเลือกผู้แทน การลงประชามติ เลือกผู้แทน หรือ สส. ขึ้นมาเพื่อจะทำงานให้บ้านเมือง แล้วก็ถือว่าเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แล้ว เราได้รัฐบาลมาดีบ้างไม่ดีบ้าง อะไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นขอให้เรามองปัญหาของเรา ย้อนมองกลับไปกลับมา เราจะรู้เองว่า เราต้องปรับปรุง ปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลง ปฏิรูป อะไร อย่างไร เพราะฉะนั้นช่วงนี้เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ ผมเองค่อนข้าง

เครียดเหมือนกันในช่วงนี้ มีทั้งปัญหา ทั้งเตรียมการปฏิรูป ทั้งเตรียมการประชามติ ร่างรัฐธรรมนูญ อะไรก็แล้วแต่ หลายเรื่องด้วยกัน แม่น้ำ ๕ สาย แล้วก็ปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดิน มีมากมาย วันนี้เราควรจะต้องพิจารณากันแล้วว่า เราจะต้องมีกลไกอะไรหรือไม่ที่จะทำให้ประเทศเราผ่านช่วงนี้ไปได้ นั่นคือเหตุผลที่มีความแตกต่าง

อยากให้ทุกคนตั้งใจพิจารณา อย่าตั้งใจเพื่อจะขัดแย้ง หากขัดแย้งไม่ได้ หากจุดที่มีความแตกต่างแล้วไปหาเหตุผล ถ้าดีก็ยอมรับ ต้องนึกถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ประชาชนส่วนรวม มองปัญหาเราอย่าง เป็นกลาง ผมไม่ใช่ศัตรูใครทั้งสิ้น ในเรื่องของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมเป็นผู้ตัดสิน ศักยภาพเรียน และก็เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี กลับมาเป็นสังคมสันติสุขของไทย ๆ แบบเดิม อย่างที่เราเคยเป็น

สำหรับปัญหาของพี่น้องชาวนา ผมอยากแจ้งให้ทราบว่า รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจเลย วันนี้หลาย ๆ ที่เริ่มมีความยากลำบากแล้ว เรื่องน้ำ เรื่องข้าว เรื่องยาง อะไรก็แล้วแต่ ก็แก้ปัญหาเรื่อย ๆ เราก็แก้ไปด้วย สร้างความเข้มแข็งไปด้วย ถ้าบรรเทาความเดือดร้อนอย่างเดียวก็น่าเหมือนเดิม ไม่มีอะไรเกิดขึ้นมาเลย ปีหน้าก็เกิดใหม่ วันนี้อาจจะลำบากบ้าง เพราะมาพร้อม ๆ กัน เพราะวันนี้ผมให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อจัดทำ “แผนข้าวครบวงจร” ตั้งแต่ปลายปีที่ผ่านมา ซึ่งจะมีทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งองค์กรภาคเอกชนร่วมด้วย เช่น สมาคมชาวนา สมาคมโรงสี สมาคมผู้ค้าข้าวถุง และสมาคมผู้ส่งออก เป็นต้น

สำหรับ “แผนข้าวครบวงจร” นี้ เป็นความพยายามของรัฐ ที่ต้องการให้มีการปลูกข้าว ให้สมดุลกับความต้องการใช้ หรือที่เรียกว่า Supply เท่ากับ Demand ซึ่งจะเป็นแนวทางลดผลผลิตของข้าว ที่มากเกินไปความต้องการ ขณะนี้ ผมได้รับรายงานจากคณะกรรมการว่า ได้ประมาณการความต้องการข้าวของประเทศอยู่ที่ประมาณ ๒๕ ล้านตันข้าวเปลือก และได้วางแผนการจัดสรรพื้นที่เพาะปลูกให้สมดุลกัน ซึ่งแน่นอนว่ามีบางพื้นที่ที่อาจต้องปรับเปลี่ยนจากการปลูกข้าว หรือลดการปลูกข้าวลง เพื่อไปปลูกพืชชนิดอื่นเสริม ผมไม่ต้องการให้มีการบังคับกัน เดียวก็เดือดร้อนอีก แต่ถ้าปลูกแล้วตาย ปลูกแล้วไม่มีน้ำ ปลูกไปก็เสียเปล่า เป็นหนี้เป็นสินอีก ก็ขอให้พี่น้องชาวนาได้เข้าใจ ให้ความร่วมมือกับภาครัฐด้วยตามความสมัครใจ และตามหลักวิชาการด้วย รับคำแนะนำอย่างเปิดใจด้วยกัน ผมรู้ว่ายาก เราเคยทำกันมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย วันนี้ต้องกลับมาดูว่าเราเป็นหนี้มากหรือไม่ แล้ววันหน้าจะเป็นหนี้หรือไม่ จะหมดหนี้เมื่อไร วันนี้ต้องปรับเปลี่ยนแล้ว

ผมคิดว่าในอนาคตอันใกล้ ถ้าทุกคนร่วมมือแบบวันนี้ ทุกพืชเศรษฐกิจ ผมว่าไปได้ เราทำสำเร็จแน่ ตอนนี้กระทรวงพาณิชย์ได้เตรียมหาตลาดรองรับไว้แล้ว ในส่วนของพืชทดแทนที่ผลิตขึ้นมาหรือปลูกขึ้นมาแทนการปลูกข้าว จำนวนหนึ่งที่จะต้องลดลง แล้วไปเพิ่มเป็นผลผลิตอย่างอื่น ต้องหาตลาดให้ด้วย เพราะฉะนั้นเข้าไปหาเขา หาราชการ จังหวัด ไปหานายอำเภอ หาผู้ว่าราชการจังหวัด เกษตรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อะไรต่าง ๆ มีอยู่หมดแล้ว ถ้าไม่ไปหาเขาก็ไม่รู้เรื่อง เพราะคนที่จะไปหา เป็นผู้นำเหล่านี้คือ ผู้นำกลุ่มเกษตรกร ผู้นำหมู่บ้าน อบต. ไปพบข้าราชการเขา แล้วเอาความเดือดร้อนของประชาชนไปคุยกับเขา รัฐบาลไม่สามารถจะลงไปได้ทุกพื้นที่ ก็ต้องใช้กลไกเหล่านี้ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในส่วนของประชารัฐ เราต้องไม่สร้างปัญหาใหม่ แก้ปัญหาเดิม เช่น ลดการปลูกข้าว แล้วไปปลูกอย่างอื่น มีปัญหาเรื่องตลาดอีก

ในส่วนข้อเสนอของสมาคมชาวนา เรื่องมาตรการช่วยเหลือชาวนาแบบยั่งยืน ที่ได้ยื่นให้คณะกรรมการไปพิจารณานั้น ผมรับทราบแล้ว และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำลังนำไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะเร่งให้รีบหาข้อสรุปให้ได้โดยเร็ว อย่าใจร้อนมากนัก ผมรู้ว่าร้อนเพราะไม่มีเงิน เพราะเดือดร้อน แต่คราวนี้ถ้าแก้ไขอะไรที่เร่งด่วนเกินไป ปัญหาที่กลับมาที่เดิม ปัญหาอื่นก็เกิดขึ้นอีก

ผมขอชื่นชมขานานายคใหม่ หลาย ๆ พื้นที่ หลาย ๆ ท่าน หลาย ๆ กลุ่ม ชื่นชมจริง ๆ เพราะแนวคิดที่ท่านเสนอมานั้นจะมุ่งเน้นความยั่งยืน และมุ่งให้ความช่วยเหลือที่สอดคล้องกับนโยบายนาแปลงใหญ่ของรัฐบาลที่กำหนดลงไป

ผมหวังว่า แผนข้าวครบวงจรนี้จะเป็นประโยชน์ คณะกรรมการกำลังดำเนินการจัดทำ ซึ่งใกล้จะเสร็จแล้ว ก็จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน จะทำให้เราสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม ให้กับพี่น้องชาวนาได้อย่างยั่งยืน คือการเจริญเติบโตจากภายในด้วย เป็นการช่วยเหลือโดยภาคราชการ มาช่วยทั้งต้นทาง กลางทาง ปลายทาง การปลูก การผลิต ให้มีคุณภาพ แล้วก็มีภาคเอกชนมารองรับผลผลิต คือการตลาดปลายทาง

สำหรับเรื่องยาง กำลังแก้ไขไปเป็นระยะ ๆ แล้วช่วงนี้เห็นว่า ราคาขายยังอยู่ในราคาที่ค่อนข้างจะไม่สูงมากนัก แต่เป็นช่วงฤดูใกล้การปิดกรีดยางพอดี เดียวก็ต้องเตรียมการกันต่อ เรื่องการนำสู่การผลิต หรือการนำมาใช้ ต้องใช้เวลาในการขับเคลื่อน วันนี้ไม่ได้มุ่งหวังว่าจะต้องไปซื้อมาทั้งหมด ซื้อไม่ได้อยู่แล้ว วันนี้ก็ไปซื้อนาราคาเฉย ๆ ราคาที่ได้สูงขึ้นมาเล็กน้อย ก็ยังดีกว่าไม่ขึ้น แต่สิ่งสำคัญที่จะเกิดตามมาคือ เรากำลังแปรรูป ก็ต้องใช้เวลาในการแปรรูป ตอนนี้อยู่ขั้นตอนที่ ๒ คือส่วนหนึ่งจะต้องเอามาสู่โรงงาน ในการวิจัยพัฒนาเรื่องยางต้องทำควบคู่กันไปจะได้เข้มแข็งและยั่งยืน

ผมและรัฐบาลเป็นห่วงรายได้ ชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร พ่อแม่พี่น้อง ลูกหลาน ก็รวมความไปถึงผู้ประกอบการอาชีพอิสระด้วย พอเศรษฐกิจแย่ รายได้จากธุรกิจเชื่อมโยงก็ลดลงหมด การสัญจรไปมาลดลง การคมนาคมลดลง รายได้จากการขับแท็กซี่ ชีมนอเตอร์ไซค์รับจ้างก็ลดหมด แต่ถ้าทุกคนสู้ ช่วยกันสู้ ช่วยกันทำ ช่วยกันหาเงิน ช่วยกันใช้ มากบ้างน้อยบ้าง แล้วก็สัญจรไปมาหาสู่กัน เดียวจะดีขึ้นเอง จะช่วยกันยกทางนี้ ทางนี้ ขึ้นมาหลาย ๆ ทาง ถ้ารอการช่วยเหลืออย่างเดียวก็ไม่ไหวเหมือนกัน รัฐบาลก็เต็มกลืนเหมือนกัน ปัญหา มีมาก

สุดท้ายนี้ ตลาดคลองผดุงกรุงเกษม เป็นช่วงของตลาดวัฒนธรรม สยามเมืองยิ้ม จัดระหว่างวันที่ ๑-๒๖ กุมภาพันธ์ โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นเจ้าภาพ เป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นต่าง ๆ นำสินค้าอันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น เพิ่มรายท้องถิ่น และพัฒนาสินค้าให้ดียิ่งขึ้นสนับสนุนเศรษฐกิจในท้องถิ่นด้วย ตามอัตลักษณ์ แล้วเราจะได้เชื่อมโยงการตลาดจากผู้ผลิตสู่ผู้บริโภคโดยตรง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดงานในแต่ละสัปดาห์ให้ประชาชนได้มาท่องเที่ยว และใช้จ่าย ใช้จ่าย ขอให้ช่วยกันมา มีบรรยากาศแตกต่างกันออกไป ช่วงแรก ๑-๗ กุมภาพันธ์ เรียกว่า ตลาดมั่งมีศรีสุข ซึ่งอยู่ในช่วงตรุษจีน เชิญพ่อแม่พี่น้องมาร่วมกันจับจ่ายซื้อของ ช่วงที่สอง ๘-๑๔ กุมภาพันธ์ ตลาดสร้างรัก อยู่ในช่วงวันแห่งความรัก วันวาเลนไทน์ ช่วงที่สาม ๑๕-๒๑ กุมภาพันธ์ ตลาดสร้างสุข และช่วงสุดท้าย ๒๒ - ๒๖ กุมภาพันธ์ เรียกว่าตลาดสร้างบุญ เป็นสัปดาห์ของวันมาฆบูชา ขอขอบคุณกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือจัดตลาดได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ๆ ขอขอบคุณจริงๆ ขอเชิญชวน มาเที่ยวมาชมกันมาก ๆ มาช่วยกันใช้จ่ายบ้าง ไม่มากก็น้อย เรื่องใดก็ตามที่เป็นสิ่งดี ๆ ของคนไทย ประเทศไทย ทุกคนต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนชาวต่างประเทศ ได้รับทราบข้อเท็จจริง อย่าไปเปิดประเด็นใหม่ การบิดเบือน เปิดความขัดแย้งให้รุนแรงอีก ไม่มีวันจบสิ้น ขอคุณสื่อที่ดี ๆ ที่เข้าใจ แล้วทำหน้าที่อย่างมีจรรยาบรรณ เพื่อประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของคนไทยทุกคน

ขอบคุณครับ สวัสดีครับ
